

Sygn. akt V KK 177/16

POSTANOWIENIE

Dnia 1 września 2016 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Rafał Małarski

na posiedzeniu bez udziału stron
po rozpoznaniu w Izbie Karnej w dniu 1 września 2016 r.,
w sprawie **J. K.**
skazanego z art. 305 ust. 3 ustawy Prawo własności przemysłowej
w zw. z art. 12 k.k.
kwestii dopuszczalności kasacji wniesionej przez
pełnomocnika oskarżycieli posiłkowych
od wyroku Sądu Apelacyjnego w Szczecinie
z dnia 5 listopada 2015 r., sygn. akt II AKa 177/15,
zmieniającego wyrok Sądu Okręgowego w Szczecinie
z dnia 25 maja 2015 r., sygn. akt III K 55/14,

p o s t a n o w i ł

- 1) na podstawie art. 531 § 1 k.p.k. w zw. z art. 530 § 2 k.p.k. w zw. z art. 429 § 1 k.p.k. pozostawić kasację bez rozpoznania;**
- 2) na podstawie art. 637 § 1 k.p.k. w zw. z art. 637a k.p.k. obciążyć oskarżycieli posiłkowych E. oraz P. kosztami sądowymi za postępowanie kasacyjne w częściach ich dotyczących.**

UZASADNIENIE

Kasację od prawomocnego wyroku Sądu Apelacyjnego w Szczecinie z 5 listopada 2015 r., którym utrzymano w mocy zawarte w wyroku Sądu Okręgowego w Szczecinie z 25 maja 2015 r. orzeczenie skazujące J. K. na karę roku pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania oraz grzywnę,

złożyli na niekorzyść oskarżonego pełnomocnik oskarżycieli posiłkowych E. i P. podnosząc zarzuty rażącego naruszenia prawa materialnego (art. 165 § 1 pkt 2 k.k.) i procesowego (art. 433 § 1 i 2 k.p.k.). Prokurator i obrońca zażądali oddalenia kasacji jako oczywiście bezzasadnej.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Kasacja okazała się niedopuszczalna z mocy ustawy.

Przepis art. 523 § 3 k.p.k. (w brzmieniu sprzed nowelizacji obowiązującej od 15 kwietnia 2016 r.,) przewidywał, że kasację na niekorzyść można było wnieść jedynie w razie uniewinnienia oskarżonego albo umorzenia postępowania z przyczyn wskazanych w art. 17 § 1 pkt 3 i 4 k.p.k. oraz z powodu niepoczytalności sprawcy. Obecnie kasacja przysługuje stronie niezależnie od podstawy umorzenia.

Żadna z opisanych sytuacji w sprawie nie miała miejsca, jako że J. K. zaskarżonym kasacją wyrokiem nie został ani uniewinniony, ani nie umorzono wobec niego postępowania karnego. W kasacji wniesionej na niekorzyść skazanego pełnomocnik oskarżycieli posiłkowych podniósł jedynie zarzuty rażącego naruszenia art. 165 § 1 pkt 2 k.k. i art. 433 § 1 i 2 k.p.k. Nie został w niej natomiast sformułowany zarzut wystąpienia uchybienia wymienionego w art. 439 k.p.k. Tym samym nie została spełniona przesłanka z art. 523 § 4 pkt 1 k.p.k., co powoduje, że nawet faktyczne zaistnienie bezwzględnej przyczyny odwoławczej nie mogłoby doprowadzić do uznania kasacji za dopuszczalną.

Wobec faktu przyjęcia kasacji przez Zastępcę Przewodniczącego II Wydziału Karnego Sądu Apelacyjnego w Szczecinie, mimo jej niedopuszczalności z mocy ustawy, Sąd Najwyższy zobowiązany był orzec jak w części dyspozytywnej postanowienia.